

**ROMÂNIA**

**CURTEA DE APEL ORADEA**

Secția de contencios administrativ și fiscal

**Dosar nr. (...)**

*Nr. operator de date cu caracter personal: 3159*

### **ÎNCHEIERE**

**Ședința publică din data de (...)**

*Completul de judecată constituit din:*

**Președinte: (...)**

**Judecător: (...)**

**Judecător: (...)**

**Grefier: (...)**

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de recurentul-reclamant (...), în contradictoriu cu intimatul-pârât (...), împotriva sentinței nr. (...) pronunțată de (...), având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reprezentanta recurentului – (...), în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosar (fila (...)), lipsind intimatul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei în sensul celor de mai sus, învederându-se instanței că recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru, precum și faptul că prezenta cauză a fost repusă pe rol, după care:

Instanța pune în discuție admisibilitatea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formulată din oficiu.

Reprezentanta recurentului – (...) arată că lasă la aprecierea instanței.

Curtea reține cauza pentru deliberare și pronunțare asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

### **CURTEA DE APEL**

**Deliberând asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reține următoarele:**

#### **I. Analiza admisibilității în principiu**

Instanța constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. Sesizarea în condițiile art. 519 Cod procedură civilă are loc în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, instanță competentă să soluționeze cauza în recurs.

2. Instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție judecă prezenta cauză în ultimă instanță, având în vedere că este vorba de un litigiu în materia contencios administrativ, iar cauza se află în stadiul procesual recurs în fața curții de apel în urma rejudecării.

3. De lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ depinde soluționarea cauzei în legătură cu care s-a formulat sesizarea.

Astfel, obiectul acțiunii în rejudecare îl constituie obligarea pârâtei la plata de despăgubiri ca urmare a anulării deciziei privind constatarea încetării de drept a raporturilor de serviciu ale reclamantului.

Instanța de fond s-a pronunțat implicit asupra problemei de drept vizând modalitatea de interpretare a prevederilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ reținând că în perioada noiembrie 2020 – iunie 2021 reclamantul a realizat venituri din pensie pentru limita de vârstă

în baza deciziei de pensionare nr. (...) în cuantum brut de (...) lei, astfel că instanța de fond a făcut diferența între suma (...) lei reprezentând cuantum brut salarii de care ar fi beneficiat reclamantul dacă nu i-ar fi încetat raportul de serviciu și (...) reprezentând cuantum brut venituri obținute din pensie.

În recursul formulat împotriva sentinței recurate, recurentul reclamant a invocat, în cadrul criticilor de nelegalitate subsumate motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ. nelegalitatea hotărârii recurate prin prisma faptului că prima instanță ar fi interpretat eronat prevederile art. 527 alin. (1) din Codul administrativ.

În opinia recurentului reclamant, trebuie avute în vedere prevederile art. 118 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind pensiile publice care permit cumulul pensiei pentru limită de vârstă cu veniturile din activități dependente. A arătat recurentul reclamant că pensia pentru limită de vârstă și salariul își au izvorul în norme legale diferite iar venitul din pensie se cuvine pensionarului independent de existența altor surse de venituri. Conform susținerilor recurentului reclamant, procedându-se la scăderea pensiei din salariu se ajunge nu numai la diminuarea contribuției datorate statului dar și la diminuarea dreptului la pensie al reclamantului în condițiile în care la recalcularea pensiei se va folosi o bază de calcul mai mică.

Așadar, de modul de soluționare a chestiunii de drept menționate anterior depinde soluția asupra căii de atac formulate de recurentul reclamant, astfel că este îndeplinită condiția privind relația de dependență între chestiunea de drept și modalitatea de soluționare a fondului cauzei.

4. În ceea ce privește condiția privind noutatea chestiunii de drept, instanța de recurs constată că și aceasta este îndeplinită, întrucât, la nivelul examenului jurisprudențial efectuat de către instanță, nu rezultă că s-a cristalizat încă o jurisprudență unitară și constantă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare. De asemenea, instanța constată că asupra acestei chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat printr-o altă hotărâre.

6. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

## **II. Expunerea succintă a litigiului**

**Prin cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul (...) la data de (...), reclamantul (...) a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul (...), ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. (...), cu consecința reintegrării sale în funcția publică deținută anterior emiterii deciziei, respectiv aceea de consilier clasa I, gradul profesional superior, gradația 5, la (...), precum și obligarea pârâtului la plata unor despăgubiri egale cu diferența între veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculate, inclusiv cu celelalte drepturi de la care ar fi beneficiat, calculate până la data plății efective a despăgubirii.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că a fost încadrat la pârâtă în funcția publică de consilier clasa I și prin cererea înregistrată sub nr. (...), în temeiul dispozițiilor art. 517 din Codul administrativ, a optat pentru continuarea raportului de serviciu, solicitând prelungirea acestui raport cu un an. A mai învederat instanței reclamantul că prin răspunsul la cererea formulată i-a fost respinsă solicitarea cu motivarea că i-a mai fost prelungit raportul de serviciu anterior cu un an după împlinirea vârstei standard de pensionare. Reclamantul a susținut, în esență, că respingerea cererii sale este nelegală, câtă vreme este îndreptățit conform art. 517 din Codul administrativ să fie menținut în funcția publică deținută maxim 3 ani peste vârsta standard de pensionare. Conform susținerilor reclamantului, atâta vreme cât condițiile de fapt și de drept în care își desfășoară pârâta activitatea au rămas neschimbate, cu cel puțin același volum de muncă, cu personal insuficient, raportat la faptul că a avut calificative foarte bune în activitatea desfășurată, nu se justifică refuzul de menținere în funcție cu argumentul discreționar că a mai beneficiat de o prelungire, câtă vreme legea permite astfel de prelungiri anuale pe o durată de maximum trei ani.

În drept, reclamantul a invocat prevederile Codului Administrativ.

**Prin întâmpinare**, pârâta (...) a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică.

În motivare, pârâtul a susținut, în esență, că decizia contestată este legală și temeinică, cătă vreme reclamantul a îndeplinit condițiile de încetare de drept a raportului de serviciu, ca urmare a împlinirii vârstei standard de pensionare, astfel încât în lipsa prelungirii raportului de serviciu se impunea emiterea acestei decizii de constatare a încetării de drept a raportului de serviciu.

În drept a invocat prevederile Codului administrativ, Legea nr. 554/2004 și Codul de procedură civilă.

**Prin Sentința nr. (...)**, Tribunalul Bihor a respins ca excepțiile de inadmisibilitate și a respins ca nefondată acțiunea.

**Prin Decizia nr. (...) a Curții de Apel Oradea pronunțată în dosar (...)** s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul (...) împotriva pârâtului (...) și s-a anulat Decizia nr. (...) emisă de pârâta fiind obligată pârâta la soluționarea cererii reclamantului. S-a dispus reintegrarea reclamantului în funcția deținută sau o funcție echivalentă începând cu data de (...) și până la data soluționării cererii, dar nu mai târziu de data de (...). Capătul de cerere privind plata de despăgubiri s-a trimis spre judecare.

Prin Decizia nr. (...) s-a procedat la punerea în executare a Deciziei nr. (...) a Curții de Apel Oradea astfel că reclamantul, începând cu data de (...), a fost reîncadrat pe o funcție echivalentă cu cea deținută anterior, anume de consilier clasa I, grad profesional superior, gradația 5, la (...) din cadrul (...) raport de serviciu cu normă întreagă, începând cu data de (...).

Potrivit art. 1 alin. (2) din Decizia nr. (...), începând cu data deciziei reclamantul beneficiază de un salariu brut lunar de (...) compus din : suma de (...) lei aferentă salariului de bază aferent funcției publice de execuției; suma de (...) lei reprezentând majorarea salariului de bază pentru complexitatea muncii de 15 %; (...) lei reprezentând spor de risc în procent de 25 % din salariul de bază ; indemnizația de hrană în cuantum de (...) lei acordată proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna anterioară, potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din legea cadru nr. 153/2017.

**În rejudecare**, reclamantul a solicitat în contradictoriu cu pârâtul ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului la plata unor despăgubiri în sumă de (...) lei cu titlu drepturi salariale pentru intervalul (...), indexate, majorate și recalulate la data plății efective, indemnizația prevăzută de art. 39 din Statutul personalului silvic, pentru același interval, indexată, majorată și recalculată la data plății efective, cantitatea de 6 mc lemn de foc fasonat, conform art. 33 din Statutul personalului silvic sau contravaloarea acestuia pentru același interval, indexată, majorată și recalculată la data plății efective, gratificație egală cu de minimum 5 ori salariul brut pe ultima lună de activitate și cheltuieli de judecată.

Pârâtul formulat răspuns la precizările reclamantului arătând, în esență, că solicitarea privind datoria de (...) „cu titlu drepturi salariale, pentru intervalul (...), indexate, majorate și recalulate la data plății efective” este ilegală întrucât reclamantul pe această perioadă și în prezent, a beneficiat și beneficiază de pensie, or în baza Deciziei nr. (...) emisă de Curtea de Apel Oradea în dosarul (...) se „anulează decizia nr. (...) emisă de pârâta și obligă pârâta la soluționarea cererii reclamantului”, așadar se anulează documentul care a stat la baza acordării pensiei.

În opinia pârâtului, acesta trebuie să plătească diferența dintre pensie și salariu și nicidecum întregul salariu așa cum solicită reclamantul, raportat la prevederile art. 527 din O.U.G nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

În drept, pârâtul a invocat art. 205 C.proc.civ.

**Prin Sentința nr. (...)**, Tribunalul Bihor a admis în parte acțiunea și a obligat pârâta să-i achite reclamantului cu titlu de despăgubiri pentru perioada (...) suma de (...) lei (cuantum brut) indexată la data plății efective, să-i acorde reclamantului cantitate de 3,56 mp lemn fasonat de foc din care 0,95 mc lemn fasonat de foc diferența pentru anul (...) iar 2,61 mc lemn fasonat de foc pentru perioada (...) și a respins ca neîntemeiate celelalte pretenții.

În motivare, cu referire la despăgubirile pretinse cu titlu de diferențe salariale, s-a reținut că în temeiul art. 527 alin. (1) din Codul administrativ reclamantul este îndreptățit la

despăgubiri egale cu diferența între veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.

S-a reținut că pentru calculul acestora salariile de care ar fi beneficiat reclamantul în calitate de funcționar public în perioada (...) se ridică la valoarea de (...) lei (quantum brut) calculate cu luarea în considerare a sumei de (...) lunar compusă din : (...) lei (salariul de baza aferent funcției publice de execuției) + (...) lei (majorarea salariului de baza pentru complexitatea muncii de 15 %) + (...) lei (spor de risc în procent de 25 % din salariul de bază) pe o perioada de 7 luni. ((...) lei x 7)

Nu s-a luat în calculul despăgubirilor suma de (...) lei întrucât aceasta se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna anterioară, potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din legea cadru nr. 153/2017, în speță fiind vorba despre despăgubiri.

S-a mai stabilit că în perioada (...) reclamantul a realizat venituri din pensie pentru limita de vârstă în baza deciziei de pensionare nr. (...) în quantum brut de (...) lei.

Procedând la calculul efectiv al despăgubirilor datorate, instanța a constatat că acestea se ridică la suma de (...) lei (quantum brut) calculată ca diferență între (...) lei (quantum brut salarii) și (...) lei (quantum brut venituri obținute).

**Împotriva sentinței nr. (...)** a declarat recurs recurentul-reclamant solicitând admiterea recursului, casarea în parte a sentinței atacate și admiterea acțiunii precizate.

În motivare, recurentul-reclamant a arătat, în esență, în ceea ce privește despăgubirile constând în diferențe salariale că trebuie avute în vedere prevederile art. 118 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind pensiile publice care permit cumulul pensiei pentru limită de vârstă cu veniturile din activități dependente. A arătat recurentul reclamant că pensia pentru limită de vârstă și salariul își au izvorul în norme legale diferite iar venitul din pensie se cuvine pensionarului independent de existența altor surse de venituri. Conform susținerilor recurentului reclamant, procedându-se la scăderea pensiei din salariu se ajunge nu numai la diminuarea contribuției datorate statului dar și la diminuarea dreptului la pensie al reclamantului în condițiile în care la recalcularea pensiei se va folosi o bază de calcul mai mică.

În drept, recurentul a invocat art. 483 și art. 488 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ.

**Intimata-pârâtă (...), prin întâmpinare, a solicitat respingerea recursului ca nefondat.**

În motivare, intimata a arătat, în esență, că hotărârea instanței de fond este legală și temeinică deoarece reclamantul a beneficiat și beneficiază în continuare și de pensie astfel că i se datorează doar diferența dintre pensie și salariu și nicidecum întregul salariu.

În drept, intimata a invocat prevederile art. 205 C.proc.civ.

### **III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

#### **1. Punctul de vedere al recurentului**

Recurentul a arătat că dacă instanța apreciază necesar se impune sesizarea Înaltei Curți în vederea dezelegării chestiunii de drept puse în discuție însă nu și-a exprimat opinia proprie cu privire la modul în care s-ar impune a fi dezlegată chestiunea de drept.

#### **2. Punctul de vedere al intimatei**

Intimata a reiterat susținerile din întâmpinare arătând că hotărârea instanței de fond este legală deoarece reclamantul a beneficiat și beneficiază în continuare și de pensie astfel că i se datorează doar diferența dintre pensie și salariu și nicidecum întregul salariu.

### **IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată**

#### **1. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile:**

„Cum se interpretează sintagma „veniturile obținute în perioada respectivă” din cuprinsul art. 527 alin. (1) Cod administrativ, respectiv în sens larg, cuprinzând orice tip de venituri sau în sens restrâns, cuprinzând doar venituri de natură salarială?”.

## **2. Norme de drept interne relevante pentru analiză:**

Potrivit art. 527 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, „În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de legea contenciosului administrativ, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu diferența între veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.”

Conform art. 118 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, „În sistemul public de pensii pot cumula pensia cu venituri realizate din activități dependente, așa cum sunt reglementate de Codul fiscal, indiferent de nivelul acestora, următoarele categorii de pensionari: a) pensionarii pentru limită de vârstă;”.

## **3. Jurisprudența Curții de Apel Oradea**

La nivelul Curții de Apel Oradea nu au fost identificate hotărâri judecătorești prin care să fie dezlegată problema de drept ce formează obiectul sesizării.

## **4. Jurisprudență la nivel național relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei**

La nivel național nu a fost identificată practică judiciară în materie.

## **5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:**

Instanța apreciază că sintagma „veniturile obținute în perioada respectivă” din cuprinsul art. 527 alin. (1) Cod administrativ este susceptibilă de două interpretări diferite.

Într-o primă interpretare s-ar putea considera că în situația în care în perioada cuprinsă între momentul încetării raportului de serviciu și momentul reintegrării efective funcționarul public a realizat orice venituri, despăgubirea datorată de autoritatea publică ce a emis actul administrativ nelegal privind încetarea raporturilor de serviciu, care a fost anulat ulterior, cuprinde doar diferența dintre toate veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.

În sprijinul acestei interpretări pledează un argument derivând din interpretarea literală a prevederii legale menționate, care face trimitere în mod expres la diferența dintre veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.

De asemenea, regula de interpretare potrivit căreia unde legea nu distinge nici interpretului nu îi este permis să distingă conduce la aceeași soluție. Astfel, dacă legiuitorul ar fi dorit să excludă venituri realizate dintr-o anumită sursă ar fi făcut-o în mod expres, iar în lipsa unei astfel de prevederi exprese textul legal ar trebui înțeles în sensul că orice venit realizat în perioada relevantă intră în calculul diferenței la care face trimitere Codul administrativ.

Un alt argument în sprijinul unei astfel de interpretări largi rezultă din interpretarea istorică a dispoziției legale. Astfel, anterior intrării în vigoare a Codului administrativ era în vigoare Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici care la art. 106 alin. (1) statua că „În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalculate, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public.”

Interpretarea istorică a acestor norme juridice ar putea permite concluzia potrivit căreia voința legiuitorului la edictarea normei juridice a cărei interpretare se cere a fost aceea de a

restrânge cuantumul despăgubirilor datorate în cazul anulării actelor administrative de încetare a raportului de serviciu prin excluderea veniturilor realizate de funcționarul public în perioada relevantă astfel încât să se ajungă ca despăgubirile să acopere doar cuantumul salariului de care funcționarul public ar fi beneficiat.

O interpretare contrară posibilă este aceea că voința legiuitorului a fost aceea ca doar veniturile de natură salarială să fie avute în vedere la calculul diferenței prevăzute de norma juridică și nu și veniturile de altă natură.

Pentru o astfel de soluție pledează interpretarea coroborată a prevederilor art. 527 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ și art. 118 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice care permite cumularea veniturilor din salarii cu veniturile din pensie pentru limită de vârstă.

Un alt argument în sprijinul unei interpretări restrictive este cel susținut de reclamant potrivit căruia, în situația veniturilor din pensii, procedându-se la scăderea pensiei din salariu se ajunge nu numai la diminuarea contribuției datorate statului dar și la diminuarea dreptului la pensie al reclamantului în condițiile în care la recalcularea pensiei se va folosi o bază de calcul mai mică.

Pentru toate aceste considerente, apreciind necesară lămurirea chestiunii de drept menționate, instanța va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept enunțate.

În baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, cauza va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
D E C I D E:**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Cum se interpretează sintagma „veniturile obținute în perioada respectivă” din cuprinsul art. 527 alin. 1 Cod administrativ, respectiv în sens larg cuprinzând orice tip de venituri sau în sens restrâns cuprinzând doar venituri de natură salarială?”

Dispune înaintarea prezentei încheieri la care se atașează înscrisurile relevante, către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispune suspendarea judecării recursului conform art. 520 alin. 2 C.proc.civ..

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, (...).

**Președinte,**  
(...)

**Judecător,**  
(...)

**Judecător,**  
(...)

**Grefier,**  
(...)

Red. jud. – (...)/(...);

Thred. - (...)/5 ex./ (...);

Emis 2 comunicări către:

- recurentul-reclamant (...)

- intimatul-pârât (...)